

متن پرسش

سلام علیکم: با عرض معذرت از محضر استاد به علت گرفتن وقت ایشان. بنده سه ساله در حوزه درس می خوانم هنوز نمی دانم این ادبیات عرب به چه درد من و مردم می خورد. مردم مگر از ما ادبیات می خواهند؟ هم تفسیرها نوشته شده و ترجمه هم کتب دیگر که به فارسی هستند و ما هم که هیچ وقت نمی توانیم در علم به پای علامه طباطبایی و امثال ایشان برسیم پس برای چه اینقدر برای ادبیات وقت می گذاریم ولی موقع پاسخ دادن به شبهات بعضی افراد هیچ جوابی نداریم بدهیم؟ سوال دیگر که ذهن من را مشغول کرده این است که چرا خیلی از افراد غیر طلبه در معنویت بیشتر از طلبه ها رشد می کنند اگر رشد در معنویت در خارج حوزه اینقدر خوب است و حتی دروس حوزه را بیرون هم می شود خواند پس طلبگی واقعا به چه درد می خورد؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: یادگیری ادبیات عرب برای فهم منابع دینی نه تنها لازم، بلکه ضروری است در آن حد که ابا ترجمه ها روح اصلی آن متون را نمی توانند ارائه دهند و اگر کسی بخواهد کارشناس تفکر دینی شود حتما باید زبان عربی را که آموزه های دین از آن طریق به ما رسیده است فراگیرد. می ماند که اگر انسان درست ادبیات عرب را استفاده کند، بعدا به بهترین نحو و با رجوع به متون اصلی یعنی قرآن و روایات جواب شبهات را می دهد و آن گاه که حقیقتا بخواهد به معنویت اصیلی وارد شود، کارشناسانه تر وارد می شود و این، به این معنی نیست که هر کس حوزه بیاید و یا عربی بخواند انسان متدینی خواهد شد بلکه بر عکس اگر کسی بخواهد مراتب سلوک را طی کند، با در دست داشتن متون اصلی و به خصوص با علم به فقه و فقاہت بهتر، محکم تر و مطمئن تر طی خواهد کرد. موفق باشید